Dosarul nr. 5r-332/2025
*4-25009239-12-5r-24012025*

**H O T Ă R Â R E**
*În numele Legii*

18 aprilie 2025 mun. Chişinău

***Judecătoria Chişinău, sediul Buiucani***
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Lilia Lupaşco
Grefier Mariana Harabagiu
*Cu participarea:*
Avocatului petiţionarului Vladimir Gromovenco
*În lipsa:*
Agentului constatator Sorin Crăciun
Victimei *****
Petiţionarului Ruslan Catan

A examinat în şedinţă judiciară publică contestaţia cet. ***Catan Ruslan****, a.n. *****, IDNP *****, domiciliat în *****,* înaintate împotriva procesului – verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 338857 şi a deciziei agentului constatator din cadrul IP Rîşcani al DP mun. Chişinău, Crăciun Sorin din 24.12.2024 cu privire la comiterea contravenţiei prevăzute de art. 69 alin. (1) şi art. 354 alin. (1) Cod contravenţional al RM, instanţa

**c o n s t a t ă:**

La data de 24.12.2024, agentul constatator din cadrul IP Rîşcani al DP mun. Chişinău, Crăciun Sorin, a întocmit procesul – verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 338857 şi a emis asupra cauzei contravenţionale decizia prin care cet. Catan Ruslan, în baza art. 69 alin. (1) şi art. 354 alin. (1) din Codul contravenţional, a fost sancţionat cu amendă în mărime de 10 (zece) unităţi convenţionale, şi respectiv 10 (zece) unităţi convenţionale, ceea ce constituie 1000 (una mie) lei MD, fiind reţinut în sarcina acestuia că, la 22.11.2024, ora 14:40, în mun. Chişinău, *****, în cadrul unui conflict la înjurat şi la agresat fizic pe cet. *****.

Nefiind de acord cu procesul – verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 338857 şi decizia de aplicare a sancţiunii contravenţionale pe semnele contravenţiei prevăzute de art. 69 alin. (1) şi art. 354 alin. (1) din Codul contravenţional, Catan Ruslan la 16.01.2025, prin intermediul avocatului său, a depus contestaţie, solicitând anularea procesului – verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 338857 şi deciziei de sancţionare din 24.12.2024 şi încetarea procesului contravenţional.

În motivarea contestaţiei autorul acesteia a indicat că, la data de 24 decembrie 2024 de către agentul constatator - Crăciun Sorin a fost întocmit în privinţa lui Catan Ruslan

procesul-verbal de contravenţie seria/nr. 4694729507733957, incriminîndu-i săvîrşirea contravenţiei prevăzute de art. art. 69 alin. (1), 354 alin. (1) Cod contravenţional al RM, concomitent aplicîndu-i prin decizia sa următoarele sancţiuni: amendă - 10 u.c. + 10 u.c. = 20 u.c. ceea ce constituie 1000 lei.

Cu procesul-verbal contestat Catan Rusia a făcut cunoştinţă la data de ***09.01.2025*** prin intermediul oficiului postal.

Consideră autorul contestaţiei că procesul-verbal contestat drept neîntemeiat şi necorespunzător normelor legale, lovit de nulitate:

În conformitate cu prevederile art. 10 Cod contravenţional, constituie contravenţie fapta - acţiunea sau inacţiunea - ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decît infracţiunea, săvîrşită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancţiune contravenţională. Conform art. 21 din Constituţie, orice persoană acuzată de un delict este prezumată nevinovată pînă cînd vinovăţia sa va fi dovedită în mod legal, în cursul unui proces judiciar public, în cadrul căruia i s-au asigurat toate garanţiile necesare apărării sale. Astfel, în materie contravenţională au fost recunoscute garanţiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce priveşte dreptul la un proces echitabil, printre care şi prezumţia de nevinovăţie, prevăzută de alin. 2 al art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului. (Zilibergerg împotriva Moldovei (§ 35, din 01 februarie 2005), Angel împotriva României (§ 52, din 04 octombrie 2007) sau Ozturk împotriva Germaniei (din 21 februarie 1994). Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravenţionala desfăşurata în faţa instanţei de judecata revine în primul rînd organului constatator şi, în condiţiile în care acesta face dovada vinovăţiei, petiţionarul urmează să-şi probeze nevinovăţia.

Legea contravenţională prevede redactarea procesului-verbal cu privire ia contravenţie într-o anumită forma „ad validitatem”, cu respectarea tuturor prescripţiilor legale de fond şi de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit. în acest context, respectare exigenţelor legale prevăzute la art. 443 Cod Contravenţional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenţie prin prisma art. 445 al Codului Contravenţional.

Ba mai mul procesul verbal cu privire la contravenţie reprezintă un act procesual cu privire la învinuirea persoanei de săvîrşirea unei contravenţii, iar în virtutea jurisrudenţei CEDO, care a consacrat faptul că domeniul contravenţionalului este asimilat celui penal,(cauza Zitiberberg c. Moldovei, Cererea nr. 61821/0), sarcina probei revine celui care acuză.

În susţinerea poziţiei sale a făcut trimitere la prevederile art. art. 425 alin. (1), (2), (5), (6), 430 alin. (1), 443 alin. (1) lit. d) Cod Contravenţional.

Pretinde autorul contestaţiei că, la materialele cauzei contravenţionale lipsesc careva probe care ar demonstra vinovăţia cet. Catan Ruslan în comiterea contravenţiei imputate. Unica probă este procesul-verbal contravenţional care conform practicii CEDO nu poate fi unica probă de învinuire a persoanei. Din aceste considerente nu putem aprecia în calitate de probă procesul verbal contestat, care la fel a fost realizat cu încălcarea prevederilor legii contravenţionale şi procesual penale.

1.În cazul dat, agentul constatator din cadrul IP Rîşcani mun. Chişinău, la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenţie în baza art. art. 69 alin. (1), 354 alin. (1) Cod contravenţional în privinţa lui Catan Ruslan a reţinut, că „în cadrul unui conflict a ignorant şi l-a agresat fizic pe cet. *****”

Astfel, aşa cum se arată în cuprinsul articolului menţionat supra, descrierea faptei trebuie făcută cu indicarea tuturor împrejurărilor, întrucât procesul-verbal cu privire la contravenţie reprezintă unicul act probator al săvârşirii unei contravenţii. El trebuie sa conţină toate elementele pe baza cărora să se poată demonstra dacă s-a comis o asemenea faptă în realitate şi dacă poate opera în concret răspunderea contravenţională a unei persoane. Prin lipsa unei descrieri corespunzătoare a faptei contravenţionale, se aduce atingere prezumţiei de nevinovăţie de care trebuie să beneficieze. Din acest motiv, descrierea insuficientă a faptei contravenţionale este echivalată cu lipsa unei descrieri, întrucât printr-o asemenea întocmire a procesului-verbal I s-a cauzat o vătămare care nu poate fi înlăturata decât prin anularea procesului-verbal cu privire la contravenţie contestat.

2. Procesul-verbal din 24.12.2024 a fost întocmit în lipsa lui Catan Ruslan fără ca el să fie citat legal pentru a se prezenta la IP Rîşcani a da careva explicaţii asupra faptului ce i se încriminează şi a-şi apăra drepturile sale, a prezenta probe, a fi asistat de un avocat etc.

Cu trimitere la prevederile art. 382 alin. (1) şi (6) Cod contravenţional, a invocat faptul potrivit căruia, dispunând examinarea materialului contravenţional în lipsa lui Catan Ruslan şi fără respectarea procedurii de citare legală a acesteia, agentul constatator a admis încălcarea drepturilor participantului la proces asupra unui proces echitabil, garantat de legislaţia naţională şi cea internaţională art. 6 CEDO. Din interpretarea art. 375 alin. (1) în coroborare cu art. 384 alin. (2) din Codul contravenţional şi întru asigurarea unui proces echitabil în conformitate cu jurisprudenţa CtEDO, părţile la procesul contravenţional au dreptul să beneficieze în totalitate de drepturile procesuale în condiţiile Codului contravenţional. Excepţie de la regula menţionată constituie constatarea nerespectării obligaţiei de a se prezenta la citarea autorităţii competente prevăzută în art. 384 alin. (4) lit. a) din Codul contravenţional din partea făptuitorului, ceea ce- ar permite în mod legal de a soluţiona cauza contravenţională în absenţă. Prin urmare, examinarea cauzei contravenţionale în absenţa făptuitorului/contestatorului intervine doar atunci când autoritatea competentă a întreprins toate măsurile legale de a înştiinţa cu data, ora şi locul examinării cauzei contravenţionale persoanei în privinţa căreia s-a pornit procesul contravenţional, iar ultimul nu s-a conformat dispoziţiilor art. 382 alin. (4) din legea citată, şi anume nu sa prezentat nemotivat la agentul constatator sau nu a informat organul respectiv în cazul imposibilităţii de a se prezenta.

Prin urmare, la examinarea cazului contravenţional de către agentul constatator, prezumatului făptuitor nu i s-a oferit posibilitatea de a-şi exercita în deplină măsură drepturile sale, inclusiv dreptul la apărare şi la un proces echitabil. Relevantă este jurisprudenţa CtEDO, cauza ZILIBERBERG c. MOLDOVEI din 01 februarie 2.005, în care în pct. 40, Curtea a constatat că, articolul 6 al Convenţiei, interpretat în ansamblu, garantează dreptul persoanei acuzate de a participa efectiv la procesul său penal. Acesta include nu doar dreptul de a fi prezent, dar şi de a asculta şi a urmări procesul (a se vedea, spre exemplu, Stanford v. the United Kingdom, hotărâre din 23 februarie 1994, Seria A nr. 282-A, § 26; Barberâ, MessegueandJabardo v. Spain, hotărâre din 6 decembrie 1988, Seria A nr. 146, §

78). Acest drept face implicit parte din esenţa conceptului procedurii contradictorii şi poate fi, de asemenea, dedus din garanţiile prevăzute în sub-paragrafele (c), (d) şi (e) ale paragrafului 3 al articolului 6 - „să se apere el însuşi", „să întrebe sau să solicite audierea martorilor" şi „să fie asistat în mod gratuit de un interpret, dacă nu înţelege sau nu vorbeşte limba folosită la audiere" (a se vedea Colozza v. Italy, hotărâre din 12 februarie 1985, Seria A nr. 89, § 27).

Sub acest aspect, a evidenţiat că petentul nu a fost citat legal pentru soluţionarea cauzei contravenţionale şi nu a beneficiat de garanţiile procesuale prevăzute în art. 384 alin. (2) şi 378 din Codul contravenţional. În esenţă, agentul constatator al Inspectoratului de Poliţie Rîşcani, nu era în drept să încheie actul menţionat, întrucât nu a fost stabilită citarea contravenitului şi absenţa nemotivată a acesteia. Prin urmare, petentul pur şi simplu nu a avut posibilitatea de aşi organiza apărarea împotriva acuzaţiilor aduse. Din acest considerent, ajung la concluzia că, faptele incriminate i-au fost stabilite cu încălcarea dreptului la un proces echitabil. Raportând circumstanţele stabilite în cauză la prevederile tratatelor internaţionale în domeniul drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte, la normele constituţionale şi cele ale legislaţiei contravenţionale, sub aspectul asigurării garanţiilor unui proces echitabil în privinţa persoanei atrase la răspundere contravenţională, rezultă că agentul constatator i-a limitat esenţial drepturile prevăzute la art. 443 Cod contravenţional.

Dreptul la un proces echitabil, în lumina Convenţiei, se bazează pe respectarea cu stricteţe a principiilor fundamentale ale procesului judiciar: „egalitatea armelor", „contradictorialitatea" (mai ales în administrarea probelor), „motivarea deciziilor", care semnifică tratarea egală a părţilor pe toată durata procedurii în faţa instanţelor de judecată, fără ca vreuna din ele să fie avantajată în raport cu cealaltă sau celelalte părţi în proces, aşa încât părţile litigante să aibă posibilitatea de a susţine punctul de vedere într-o aşa manieră, încât să nu fie puse intr-o situaţie net dezavantajată una faţa de alta (CEDO, decizia din 22.02.1996, în cauza Bulat contra Austriei, pang. 47; decizia din 18.02.1997, în cauza Niderost-39 Huber contra Elveţiei, parag. 23; decizia din 07.06.2001, in cauza Kress contra Franţei, parag. 72). Jurisprudenţa Curţii Europene evidenţiază concluzia că, încălcările de lege comise în cadrul procesului de judecată nu trebuie reparate în detrimentul inculpatului sau persoanei atrase la răspundere contravenţionale. Respectiv statul este cel care trebuie să-şi asume erorile admise de Parchet sau de o instanţă de judecată şi aceste erori nu trebuie reparate în detrimentul persoanei vizate în procedura în cauza (cauza Stefan vs. Romania, hotărârea din 06.04.2010). În aceste sens a făcut trimitere la prevederile art. 8 alin. (3) şi art. 425 alin. (7) Cod procedură penală.

Consideră autorul contestaţiei că, agentul constatator a instrumentat pripit şi superficial cazul contravenţional, iar probele anexate la materialele cazului poartă un caracter contradictoriu şi dubios, iar potrivit legii, într-un proces contradictoriu, ţine de obligaţiunea organelor ce au întocmit procesul- verbal cu privire la contravenţie de a prezenta probele în susţinerea celor indicate în acesta.

Verificarea strictă a înscrierii în procesul verbal a datelor prevăzute de lege se impune cu atât mai mult cu cât petentului trebuie să i se asigure prezumţia de nevinovăţie instituită prin art. 6 CEDO...", respectiv că: săvârşirea faptei contravenţionale se impune a fi constatată personal de agentul constatator, acesta are obligaţia de a efectua toate demersurile

necesare pentru a constata dincolo de orice îndoială că fapta a fost săvârşită, în caz contrar dreptul la apărare al persoanei sancţionate contravenţional este încălcat...".

În final, a făcut trimitere la prevederile art. art. 461, 441 alin. (1) lit. a), 445 Cod Contravenţional.

*În şedinţa de judecată petiţionarul Catan Ruslan,* nu s-a prezentat, deşi a fost citat legal despre data, ora şi locul examinării cauzei, fapt confirmat prin avizul de recepţie anexat la materialele dosarului (*f. d. 26*).

*În şedinţă de judecată agentul constatator din cadrul IP Rîşcani al DP mun. Chişinău, Crăciun Sorin,* nu s-a prezentat, deşi a fost citat legal despre data, ora şi locul examinării cauzei, fapt confirmat prin prin avizul de recepţie anexat la materialele dosarului (*f. d. 25*).

*În şedinţă de judecată victima *****,* nu s-a prezentat, deşi a fost citat legal despre data, ora şi locul examinării cauzei.

Potrivit art. 455 alin. (1) – (3) Cod contravenţional, şedinţa de judecare a cauzei contravenţionale are loc cu citarea părţilor, în modul prevăzut de prezentul cod.

Prezenţa agentului constatator sau, după caz, a procurorului, în cazul în care acesta este parte în cauza contravenţională, la şedinţa de judecare a cauzei contravenţionale este obligatorie. Absenţa agentului constatator sau, după caz, a procurorului, citaţi în conformitate cu legislaţia, fără motiv întemeiat şi fără înştiinţarea prealabilă a instanţei, nu împiedică judecarea cauzei contravenţionale şi permite aplicarea acestuia a unei amenzi judiciare de către instanţa de judecată, în conformitate cu art. 201 din Codul de procedură penală.

Neprezentarea în şedinţă a făptuitorului sau a victimei, legal citate, fără motive întemeiate nu împiedică judecarea cauzei contravenţionale.

Având în vedere norma legală precitată, instanţa de judecată a dispus examinarea cauzei contravenţiei în lipsa agentului constatator, victimei şi agentului constatator, cu remiterea copiei de pe hotărâre, ori instanţa de judecată a întreprins acţiuni în vederea citării acestora.

*În şedinţă de judecată avocatul victimei Vladimir Gromovenco,* a declarat că, cauza dată nu a fost examinată complet, clientului său i s-a spus că va fi citat şi va da explicaţii, însă acesta nu a fost citat. A mai menţionat că, clientul său este victima, el a fost maltratat. Nu cunoaşte de ce poliţia a reacţionat aşa. Cînd clientul său nu a fost citat de IP, el a primit doar citaţia de la poştă ca să ridice scrisoarea. Agentul constatator nu a examinat eficient cauza dorind să finalizeze cît mai rapid ancheta. A mai inovat că, clientul său este un om exemplar care nu are conflicte cu legea, motiv din care solicită admiterea contestaţiei.

***Studiind materialele cauzei în raport cu prevederile legale ce guvernează speţa dedusă judecăţii, instanţa de judecată apreciază contestaţia ca fiind întemeiată şi urmează a fi admisă, cu dispunerea anulării procesului-verbal cu privire la contravenţie şi deciziei atacate şi încetarea procesului contravenţional, reieşind din următoarele considerente.***

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul contravenţional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz,

funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

Conform art. 442 alin. (1) din Codul contravenţional, procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

*Apriori*, instanţa de judecată reţine că, prin procesul-verbal cu privire la contravenţie seria MAI06 338857 şi decizia de sancţionare din 24.12.2024, Catan Ruslan, a fost atras la răspundere contravenţională, fiindu-i imputată comiterea contravenţiei prevăzute de art. 69 alin. (1) şi art. 354 alin. (1) Cod contravenţional, în circumstanţele în care la 22.11.2024, ora 14:40, în mun. Chişinău, *****, în cadrul unui conflict la înjurat şi la agresat fizic pe cet. ***** *(f. d. 12).*

Potrivit pct. 16 din procesul-verbal cu privire la contravenţie seria nr. MAI06 338857, în privinţa persoanei fizice Catan Ruslan, a fost emisă decizia de sancţionare din ***24.12.2024*** - cu amendă, în mărime de 10 (zece) unităţi convenţionale, şi respectiv 10 (zece) unităţi convenţionale, ceea ce constituie 1000 (una mie) lei MD.

Procesul-verbal de constatare a contravenţiei a fost întocmit la data de ***24.12.2024, ora 11:00,*** în lipsa contravenientului, fapt confirmat prin înscrisul de la rubrica 15 şi 18 a procesului-verbal cu privire la contravenţie, fiind confirmat de un martor asistent Corj Olga *(f.d. 12).*

Potrivit art. 448 alin. (1) şi (4) Cod contravenţional, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravenţională, în cazul în care nu sunt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sunt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenţionale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de examinare a cauzei contravenţionale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condiţiile art. $447^1$ alin. (8).

Contestaţia împotriva deciziei emise asupra cauzei contravenţionale se depune la autoritatea din care face parte agentul constatator, conform competenţei teritoriale, care a examinat cauza. În cel mult 5 zile de la data depunerii, agentul constatator expediază contestaţia şi dosarul cauzei contravenţionale în instanţa de judecată competentă.

Catan Ruslan, a depus contestaţia asupra procesului-verbal seria/nr. MAI06 338857 din 24.12.2024 şi a deciziei emise în baza lui, la ***16.01.2025*** în adresa Inspectoratului de Poliţie Rîşcani, în interiorul termenului de 15 zile de la data când a recepţionat copia dosarului contravenţional, fapt pentru care se constată că a fost respectat termenul prevăzut de art. 448 alin. (1) Cod contravenţional.

În continuare, pentru respectarea garanţiilor procedurale specifice în materie penală în ceea ce priveşte dreptul la un proces echitabil, printre care şi prezumţia de nevinovăţie, prevăzută de art. 6 § 2 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului, instanţa de judecată verifică legalitatea şi temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenţie şi sancţiunea aplicată.

Aşadar, cu referire la legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenţie, analizând cuprinsul acestuia prin raportare la cerinţele prevăzute de lege sub sancţiunea nulităţii

absolute, instanţa constată că dispoziţiile legale în materie au fost respectate. Astfel, procesul-verbal cuprinde toate menţiunile prevăzute de art. 443 şi 445 din Codul contravenţional, neexistând temeiuri de nulitate absolută.

În acest sens, nu se vor reţine nici alegaţiile petiţionarului cu privire la declararea nulităţii actului contestat.

În ce priveşte constatarea existenţei faptei contravenţionale, în urma studiului materialelor cauzei contravenţionale, instanţa de judecată ajunge la ferma convingere că, învinuirea înaintată este una pur formală, se bazează pe presupuneri şi nu corespunde circumstanţelor de fapt stabilite în cauză.

Potrivit art. 69 alin. (1) din Codul contravenţional, *Injuria, adică exprimarea verbală, scrisă sau nonverbală, inclusiv prin desen sau imagine, care ofensează intenţionat persoana şi care contravine normelor de conduită general acceptate într-o societate democratică, se sancţionează cu amendă de la 10 la 30 de unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 10 la 20 de ore*.

Iar, potrivit art. 354 alin. (1) din Codul contravenţional, *Huliganismul nu prea grav, adică acostarea jignitoare în locuri publice a persoanei fizice, alte acţiuni similare ce tulbură ordinea publică şi liniştea persoanei fizice, se sancţionează cu amendă de la 6 la 30 de unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 20 la 60 de ore*.

În conformitate cu prevederile art. 7 din Codul contravenţional, persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

Potrivit art. 8 alin. (2) din Codul contravenţional, este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvârşit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională.

Conform prevederilor art. 425 alin. (1)-(5) din Codul contravenţional, probele sunt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acţiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, depoziţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluţioneze cauza contravenţională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanţele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege. Nici o probă nu are valoare prestabilită. Sunt admisibile probele pertinente, concludente şi utile, administrate în conformitate cu prezentul cod.

În corespundere cu art. 375 alin. (3) din Codul contravenţional, concluziile despre vinovăţia persoanei în săvârşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate

dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional.

*La caz,* instanţa reţine că, întru dovedirea vinovăţiei făptuitorului agentul constatator a administrat şi anexat la materialele cauzei contravenţionale:

- procesul-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 338857 din 24.12.2024 *(f.d. 12)*;
- raportul SS a BPRO al DP Chişinău, Pavliuc D. din 22.11.2024, potrivit căruia la data de 22.11.2024 efectuând serviciul MOP în componenţa echipajului de reacţionare operativă MAI 1098 împreună cu subofiţer superior al BPRO al DP Popa D.. Aproximativ la ora 15:08 a primit informaţia precum că pe *****, în curte bătaie. Deplasîndu-se la faţa locului au discutat cu cet. Zhygurska Lesia şi fratele acesteia cet. *****, care le-au comunicat că au fost agresaţi fizic şi verbal de cet. Catan Ruslan şi cet. Vasiciuc Denis. Nici unul din cei implicaţi în conflict careva leziuni vizibile nu au avut (*f.d. 13)*;
- declaraţia cet. Zhygurska Lesia din 22.11.2024 *(f.d. 14)*;
- declaraţia cet. ***** din 22.11.2024 *(f.d. 15)*;
- declaraţia cet. Vasiciuc Denis din 22.11.2024 *(f.d. 16)*;
- declaraţia cet. Catan Ruslan din 22.11.2024 *(f.d. 17)*;
- raportul din 27.11.2024 (*f.d. 18)*;
- raportul din 06.12.2024 (*f.d. 19)*;
- raportul din 11.12.2024 (*f.d. 20)*;
- raportul din 19.12.2024 (*f.d. 21)*;

Alte înscrisuri la materialele dosarului nu se regăsesc.

Primordial, instanţa de judecată reţine că, după cum rezultă din materialele dosarului contravenţional, agentul constatator, la înaintarea învinuirii cet. Catan Ruslan, s-a bazat în mod exclusiv pe declaraţiile victimei *****, omiţând să verifice versiunea lui Catan Ruslan, or la materialele cauzei lipsind dovada citării făptuitorului la sectorul de poliţie.

În aceste circumstanţe, instanţa de judecată reţine că probele cercetate în şedinţa de judecată nu sunt în măsură să demonstreze că cet. Catan Ruslan, 22.11.2024, ora 14:40, în mun. Chişinău, *****, în cadrul unui conflict la înjurat şi la agresat fizic pe cet. *****.

În sensul dat, instanţa menţionează că, verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe şi verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile Codului contravenţional, prin procedee probatorii respective. Pentru aflarea adevărului este indispensabilă cunoaşterea realităţii obiective a împrejurărilor cauzei, iar această operaţiune nu se poate realiza decât prin administrarea probelor şi deducerea în faţa instanţei de judecată a faptelor şi a împrejurărilor faptice care configurează orice probă, în aşa fel încât să se formeze o reprezentare exactă a celor petrecute.

*La caz*, instanţa notează că probele administrate vin doar să ateste existenţa situaţiei de conflict care a avut loc la 22.11.2024, ora 14:40, în mun. Chişinău, *****, fără însă a fi dovedită şi culpa petiţionarului Catan Ruslan.

Totodată, cercetând în cadrul şedinţei de judecată probele în susţinerea procesului-verbal cu privire la contravenţie inclusiv şi secvenţa video prezentată de avocatul Vladimir Gromovenco în interesele cet. Catan Ruslan, instanţa reţine că din înregistrarea video se

observă că contrariul celor invocate de agentul constatator în procesul-verbal cu privire la contravenţie şi declaraţiile presupusei victime şi anume agresat este Catan Ruslan de persoanele care au chemat poliţia şi au dat doar explicaţii, nefiind invitat şi Catan Ruslan pentru a beneficia de un proces echitabil.

La fel, instanţa de judecată reţine că, în general rămâne fără claritate faptul, pe care anume probe s-a bazat agentul constatator la înaintarea învinuirii cet. Catan Ruslan în comiterea contravenţiei prevăzute de art. 69 alin. (1) şi art. 354 alin. (1) din Codul contravenţional, or, aşa după cum rezultă din materialele cauzei, unica dovadă ar fi declaraţia pretinsei victime *****, care nici nu a fost recunoscut şi audiat în calitate de parte vătămată, limitîndu-se doar pe o declaraţie nefiind preîntîmpinat de răspundere penală pentru declaraţii false.

Astfel, analizând materialele dosarului din aceasta nu se reflectă faptul că, contravenientul ar fi adresat în adresa victimei cuvinte injurioase ce lezează onoarea şi demnitatea şi că ar fi existat din partea acestuia careva acţiuni huliganice, acţiuni descrise de agentul constatator în procesul-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 338857 din 24.12.2024, încheiat în privinţa făptuitorului Catan Ruslan, în baza art. 69 alin. (1) şi art. 354 alin. (1) din Codul contravenţional.

În susţinerea poziţiei sale, instanţa de judecată reţine că, agentul constatator nu s-a prezentat în cadrul şedinţei de judecată pentru a combate poziţia făptuitorului, iar la materialele cauzei, în susţinerea învinuirii contravenţionale de comitere a faptei ilicite de la art. 69 alin. (1) şi art. 354 alin. (1) din Codul contravenţional, nu se atestă careva înscrisuri pe care s-ar fi bazat la înaintarea învinuirii cet. Catan Ruslan. Or, de menţionat că, potrivit circumstanţelor din speţă, este inadmisibilă constatarea faptelor contravenţionale de injurie de către agentul constatator doar în temeiul sesizării şi declaraţiilor de incriminare ale unei persoane, fără ca aceste declaraţii să fie susţinute de alte careva probe. În asemenea condiţii, instanţa este în imposibilitate de a stabili indubitabil veridicitatea circumstanţelor faptice descrise în procesul-verbal cu privire la contravenţie, şi subsecvent a săvârşirii de către cet. Catan Ruslan a faptei contravenţionale prevăzute de art. 69 alin. (1) şi art. 354 alin. (1) din Codul contravenţional.

De altfel, potrivit art. 375 alin. (3) din Codul contravenţional, toate dubiile care nu pot fi înlăturate în condiţiile legii trebuie apreciate în favoarea persoanei învinuite.

Astfel, instanţa notează că, agentul constatator la examinarea cauzei nu a clarificat împrejurările cauzei obiectiv şi a adoptat o decizie de sancţionare a lui Catan Ruslan, în lipsa probelor pertinente şi concludente, cauza fiind examinată incomplet, superficial, nefiind stabilit cert faptul că în acţiunile făptuitorului, sunt prezente elementele contravenţiei prevăzute de art. 69 alin. (1) şi art. 354 alin. (1) din Codul contravenţional.

Instanţa explică faptul că, agentul constatator are rolul de a administra probe în ordinea prevăzută de lege, necesare în vederea verificării legalităţii şi temeiniciei procesului-verbal. Prin urmare, simpla constatare *ex propriis sensibus* a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanţa să stabilească vinovăţia unei persoane pe numele căreia s-a întocmit un proces-verbal contravenţional. Respectiv, atât timp cât asupra faptelor descrise în conţinutul actului sunt neconfirmate prin alte mijloace de probă, în sensul dat pot plana o serie de dubii, fiind aplicabil principiu de drept *in dubio pro reo*.

Procesul-verbal de constatare şi sancţionare a contravenţiei se bucură de prezumţia de legalitate, însă, atunci când este formulată o plângere împotriva acestuia, este contestată chiar prezumţia de care se bucură. În acest caz, instanţa de judecată competentă va administra probele prevăzute de lege, necesare în vederea verificării legalităţii şi temeiniciei procesului-verbal. Cel care a formulat plângerea nu trebuie să îşi demonstreze propria nevinovăţie, revenind instanţei de judecată obligaţia de a administra tot probatoriul necesar stabilirii şi aflării adevărului, iar agentului constatator îi revine sarcina de a proba învinuirea imputată contravenientului.

Din considerentele enunţate, instanţa de judecată conchide că, acuzaţia agentului constatator poartă un caracter declarativ şi formal, în contextul în care la procesul-verbal cu privire la contravenţie din 24.12.2024, nu este anexată nici o probă în acest sens, ori potrivit jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului înfăptuirea justiţiei cere ca, judecătorii să nu se întemeieze, în hotărârile pe care le pronunţă pe probabilităţi, ci pe certitudini dobândite pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă.

Astfel, prezumţia nevinovăţiei şi exigenţa ca organul de urmărire penală să suporte sarcina de a dovedi acuzaţiile este menţionată explicit în articolul 6 § 2 din CEDO şi ţine de noţiunea generală de proces echitabil în sensul articolului 6 § 1 (a se vedea cauza *Saunders c. Regatul Unit al Marii Britanii şi Irlandei de nord* din 17 decembrie 1996).

În această ordine de idei, instanţa subliniază că, deşi procesul-verbal cu privire la contravenţie şi decizia de sancţionare sunt acte administrative care emană de la o autoritate publică dotată cu competenţa de a constata şi de a sancţiona faptele contravenţionale şi se bucură de prezumţia de legalitate, de autenticitate şi de veridicitate, sancţionare contravenţională a persoanei trebuie să fie susţinută prin probe substanţiale, din care ar rezulta componenţa de contravenţie.

În susţinerea poziţiei sale, instanţa de judecată relevă că, domeniul contravenţional a fost asimilat „acuzaţiilor în materie penală”, în înţelesul european autonom al art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului.

Analizând situaţia de fapt a cauzelor *Ziliberberg contra Moldovei*, hotărâre din 01.02.2005, §35 şi *Anghel contra României*, hotărâre din 04.10.2007, §52, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că în aceste speţe predomină elementele care sugerează că a fost vorba de acuzaţii penale. Astfel, în materie contravenţională au fost recunoscute garanţiile procedurale specifice materiei penale, printre care şi prezumţia de nevinovăţie, prevăzută de art. 6 §2 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului.

Astfel, în conformitate cu jurisprudenţa relevantă a Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăţia inculpatului prin adoptarea unor soluţii motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil: în cazul în care instanţele judecătoreşti naţionale se abţin de a da un răspuns special şi explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părţii care le-a formulat posibilitatea de a şti dacă o anumită susţinere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil. (*Boldea v. România*, 15 februarie 2007, §30).

Prin urmare, la înaintarea învinuirii, agentul constatator nu a ţinut cont de faptul că concluziile despre vinovăţia persoanei de săvârşirea unei contravenţii nu pot fi întemeiate pe

presupuneri şi că toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea făptuitorului, nefiind astfel acumulate careva probe pertinente şi concludente care ar demonstra vina cet. Catan Ruslan.

În sensul enunţat, nu poate fi vorba de răspundere contravenţională în lipsa deplină a semnelor obiective şi subiective stabilite de legea contravenţională care să califice fapta prejudiciabilă drept contravenţie.

În consecinţă, pornind de la prevederile art. 461 coroborate cu cele ale art. 441 alin. (1) lit. a) şi alin. (2) din Codul contravenţional, instanţa determină că, contestaţia este una întemeiată şi urmează a fi admisă, cu încetarea procesului contravenţional pornit în privinţa cet. Catan Ruslan pentru săvârşirea faptei contravenţionale prevăzute de art. 69 alin. (1) şi art. 354 alin. (1) din Codul contravenţional.

Pentru aceste motive, în conformitate cu prevederile art. art. 395 alin. (1) pct. 2), alin. (11), 448, 460, 461 şi, respectiv, art. 462 din Codul contravenţional, instanţa de judecată,

**h o t ă r ă ş t e:**

Se admite contestaţia cet. ***Catan Ruslan*** împotriva procesului – verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 338857 şi a deciziei de sancţionare din 24.12.2024, emisă de agentul constatator din cadrul IP Rîşcani al DP mun. Chişinău, Crăciun Sorin în baza art. 69 alin. (1) şi art. 354 alin. (1) din Codul contravenţional.

Se anulează procesul – verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 338857 şi decizia de sancţionare din 24.12.2024, emisă de agentul constatator din cadrul IP Rîşcani al DP mun. Chişinău, Crăciun Sorin în baza art. 69 alin. (1) şi art. 354 alin. (1) din Codul contravenţional.

Se încetează procesul contravenţional pornit în privinţa cet. ***Catan Ruslan*** învinuită de săvârşirea contravenţiei prevăzută de art. 69 alin. (1) şi art. 354 alin. (1) din Codul contravenţional, pe motiv că nu există faptul contravenţiei.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chişinău, sediul Buiucani.

Preşedintele şedinţei,
Judecător Lilia Lupaşco

Copia corespunde originalului,

Judecător Lilia Lupaşco